Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 19 юни 2019 г. — All in One Star Ltd

(Дело C-469/19)

(2019/C 328/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Заявител и жалбоподател: All in One Star Ltd

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 ([1]) национална правна уредба, според която за вписването на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър е необходимо да се посочи размерът на уставния капитал или сходна капиталова стойност?

2 а) Допуска ли член 30 от Директива (ЕС) 2017/1132 национална правна уредба, според която при подаване на заявление за вписване на клон на дружество с ограничена отговорност със седалище в друга държава членка в търговския регистър управителят на дружеството следва да декларира, че в негово лице не е налице обстоятелство, което съгласно националното право не допуска назначаването, под формата на съдебна или административна забрана за упражняване на професия, като забраната изцяло или частично съвпада с предмета на дейност на дружеството, или под формата на влязла в сила осъдителна присъда във връзка с някои престъпления, и че е бил информиран от нотариус, от представител на сходна юридическа професия или от консулски служител относно неограниченото му задължение за предоставяне на информация на съда в това отношение?

б) При отрицателен отговор на въпрос 2а:

Допускат ли членове 49 и 54 ДФЕС национална правна уредба,споредкоято управителят на дружеството трябва да подаде такавадекларацияпри подаването на заявление за вписване на клон на дружествос ограниченаотговорност със седалище в друга държава членка в търговскиярегистър?

([1]) Директива на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 2017 г., стр. 46).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien (Австрия), постъпило на 21 юни 2019 г. — IE/Magistrat der Stadt Wien

(Дело C-477/19)

(2019/C 328/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: IE

Ответник: Magistrat der Stadt Wien

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли понятието „места за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията ([1]) да се тълкува в смисъл, че обхваща и напуснатите към момента предишни места за почивка?

При утвърдителен отговор на този въпрос:

Трябва ли всяко напуснато към момента предишно място за почивка да се квалифицира като „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

При отрицателен отговор на този въпрос:

По какви критерии следва да се установи дали напуснато към момента предишно място за почивка следва да се квалифицира като „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

2) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

3) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „повреждане“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

4) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията на това „място за почивка“?

5) Трябва ли понятието „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията да се тълкува в смисъл, че обхваща, на първо място, само точно обособено място, на което обикновено се извършва чифтосването в тесен смисъл или непосредствено свързаните с размножаването в тесен периметър действия (например оплождането), или, на второ място, понятието „място на размножаване“ обхваща допълнително всички точно обособени места, които са абсолютно необходими за развитието на младите животни, като места за снасяне на яйцата или необходимите за периода на ларвите или гъсениците части от растения?

При отрицателен отговор на този въпрос:

Как следва да се тълкува понятието „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията и как „мястото за размножаване“ следва да се разграничи пространствено от другите места?

6) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията?

7) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „повреждане“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията на това „място за размножаване“?

8) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква [г)] от Директивата за местообитанията на това „място за размножаване“?

([1]) Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109)